

s'impediria una vegada més la connexió per sobre el Ter amb Sant Gregori, tan necessària. Però ja se sap que alguns verds, sovint, verdegem.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Arqueologia i falsedats | Segons Josep Pla, «Banyoles ha tingut sort pel que es refereix als seus residus arcaics». Ell, però, ironitzava sovint sobre el descobriment a Cornellà de les restes d'un mamut que acabà essent un mastodont, o sobre com el senyor Darder va aconseguir entrar una mòmia per la duana. Quan el duaner preguntà allò de «¿Algo que declarar?», ell li mostrà la mòmia egípcia amb cara de no saber què declarar. Davant l'evidència que les mòmies no constaven en els papers de declaració de béns que entraven el país, el duaner va llepar-la amb el dit i, en trobar-la salada, la va fer entrar sota l'epígraf de «Bacallà salat». S'acaba de confirmar que una mòmia del Darder –no sé si la bacallanesca– és un cos embalsamat d'uns 200 anys d'antiguitat, preparat per simular una mòmia antiga i amb fins didàctics. No sé si hem tingut sort amb les restes arqueològiques, però almenys hem tingut la fortuna que en parlés en Josep Pla. Llàstima que no pogués escriure sobre els vestigis de la Roca Foradada de Melianta o de la Draga... És clar que, d'aquest poblat neolític, ja en parla un xicot que publica papers amb molts de compradors.

Un quart de segle esportiu | Se celebren 25 anys del Consell Esportiu del Pla de l'Estany, nascut per fomentar l'activitat esportiva en edat escolar a la comarca. L'acte central de l'aniversari va ser un homenatge a les persones que hi havien estat al capdavant. Més enllà de farbalans administratius i del nou logotip, interessa el primer acte, que va coincidir amb el Dia Mundial de l'Activitat Física: la Primera Trobada «Capacitats», una matinal dirigida a persones de la co-

RAMON ALABAU

>> *Llibre gegant (70 x 50 cm) fet per la mainada de Ripoll.*

marca amb discapacitat intel·lectual i de diferents edats. Aquesta diada se celebra arreu del planeta cada 6 d'abril des del 2002. La trobada va consistir en un circuit de sis estacions diferents: jocs, *korfbal*, circuit d'habilitat, activitats amb raqueta, bitlles catalanes i un circuit de cros. Actes com aquests, i no les fotografies encorbatades, són el vertader triomf d'una entitat, perquè tothom hi guanya.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

Llibres gegants a Ripoll | L'any passat, la Biblioteca Lambert Mata va convocar la mainada a escriure tot un seguit de contes curts sobre la vila que configurarien un llibre gegant, amb dibuixos fets pels il·lustradors professionals Montse Batalla, Paula Camare, Josep Maria Coloma, Xevi Domínguez, Joan Fossas, Rafa García, Margarita Jeanneret i Natàlia Martínez Sibat. L'experiència va ser tot un èxit, amb la participació d'una cinquantena d'aprenents d'escriptors. I un any després, aquest llibre ha vist la llum en un format de 70 x 50, així com la seva versió reduïda, per poder ocupar sense problemes els prestatges convencionals. És una experiència reeixida que

ha empès els organitzadors a repetir l'aventura, en aquest cas sobre el tema de la portada del monestir de Santa Maria, que opta a ser declarada Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO. Una seixantena d'adolescents han participat enguany amb les seves històries en aquesta activitat tan original que intenta fomentar el gust per l'escriptura.

Ullada a la vall de Ribes | Quan trepitgem un nou indret solem acudir a tòpics i a estereotips per bastir-ne una opinió. D'aquesta manera sovint critiquem i deplorem la mirada precipitada, convencional i reduccionista dels qui visiten ocasionalment la nostra contrada un cap de setmana i s'enduen una visió bucòlica i ensucrada d'una realitat molt més complexa i plural. Per aquesta raó celebrem que la Facultat de Geografia de la Universitat de Barcelona hagi escollit la vall de Ribes per tal que els 40 alumnes matriculats a l'assignatura de tercer curs «treball de camp» estudiïn durant dos mesos la realitat socioeconòmica actual i es plantegin possibles estratègies de futur per a la zona. Tanmateix, caldria que els que vivim el dia a dia d'aquests paratges muntanyencs ens plantegéssim igualment exercir mirades inèdites sobre la nostra situació a fi i efecte de poder vertebrar nous projectes i pal·liar els desavantatges que comporta residir en àmbits allunyats de la capitalitat.

Els pares a les aules | La llar municipal Nins de Camprodon, que funciona des del 2008 i compta amb trenta-set infants escolaritzats, ha creat un servei anomenat «Espai familiar» que permet que, dilluns i divendres, en un horari preestablert, altres infants puguin compartir les activitats del centre, que en aquesta edat es basen fonamentalment en l'adquisició d'hàbits, el desenvolupament de l'autonomia personal i la participació en jocs d'experimentació i de manipulació, sense oblidar la imprescindible socialització. Però la part més genuïna del projecte és aconseguir atreure els pares a les aules en aquest mateix horari a fi i efecte que puguin copsar, en una mena de portes obertes ininterrompudes, el que es fa al centre i, sobretot, fomentar la fructífera relació entre les famílies. En un moment de canvis i transformacions en què l'educació necessita l'ajut de tots per tirar endavant, és una excel·lent idea per sensibilitzar els pares i integrar-los en el projecte educatiu del centre.

LA SELVA

joan domènech

L'Any Vinyoli i la Casa de la Paraula | Santa Coloma de Farners celebra el centenari del poeta Joan Vinyoli (1914-1984), que hi havia estiuat

molts anys –i això s'ha reflectit amb la dedicació d'un àmbit concret, l'Espai Vinyoli– dins de la Casa de la Paraula. Aquest espai ha estat inaugurat el 2 de juny de 2012 a Can Gironès, edifici de 1904, transformat –massa, a judici de qui escriu, amb la desaparició de valuosos elements modernistes– per l'arquitecte Marc Cuixart. L'edifici és, això sí, un focus cultural de primera magnitud a la capital selvatana. L'Espai Vinyoli serà el centre d'estudi i documentació que aplegarà i conservarà el llegat del poeta. Entorn del centenari i dels 30 anys de la seva mort s'han organitzat tota una sèrie d'actes que han anat portant la lírica del literat i el seu record a la Biblioteca, a l'esmentada Casa de la Paraula, al Turó del Vent, al parc de Sant Salvador, a l'Auditori i a altres llocs, i la revista local *Ressò* s'ha convertit en portaveu de l'efemèride.

Entitats i esport | Recent, encara, l'èxit de la 50 edició dels Premis Recull de Blanes i d'un seguit de conferències a càrrec d'escriptors que, en aquest certamen, van donar-se a conèixer –Villatoro, Jou, M. M. Roca, Fonalleras, etc.– i amb la rememoració dels cent anys del Club Deportiu Blanes de futbol, que el seu soci número u, Albert Ros, va desgranant des de fa un temps a les pàgines de la revista *Recull*, altres entitats de caire artístic –la Coral Sota Palau, per exemple– o de lleure, emergeixen dins de l'actualitat blanenca i demostren que hi ha saba nova. Esmentem,

avui, com a mostra, el Centre Excursionista, que aplega diverses seccions importants: la jove, la d'alta muntanya, la de senderisme i la de caràcter familiar. El club fa una cinquantena de sortides l'any als principals pics dels Pirineus, per exemple, però no oblidem els recorreguts locals, com ara la Ruta de les Ermites. Té uns cent vint-i-cinc socis i un local social d'uns setanta metres quadrats, amb sala de reunions i televisió.

El Club Marina Casinet | Aquesta entitat, de Lloret de Mar que l'any vinent celebrarà els seixanta anys, és, darrerament, en el camp de les conferències i de les publicacions, la que marca més la pauta a Lloret. En el moment de publicar aquestes ratlles les vacances d'estiu interrompen una temporada que ha suposat la desfilada per l'entitat de personatges coneguts, com Rafel Nadal, Elvis Mallorquí, M. Mercè Roca, Josep Arnau, Joaquim Nadal, Lluís Costa, el Dr. Narcís Bardalet, Isabel Clara Simó i Josep M. Terricabras. També cal esmentar un recital de poemes de Miquel Martí Pol que s'hi va fer amb motiu dels deu anys de la seva mort, algun concert, i una colla d'excursions per conèixer el patrimoni i els secrets de la rodalia comarcal. El Club Marina, a més, edita cada any un llibre de temàtica lloretenca, i aquest any ha publicat un *Recull d'Articles* d'Antoni Fàbregas Fradera (1916-2005), un lletraferit local que escrivia amb gràcia, i del qual, fins ara, no hi havia res publicat d'una certa entitat.

GIRONINS A L'EXTERIOR

josep pujol

Torna la joglaria | Viu a Toronto des de fa més de deu anys, però és nada a Torroella de Montgrí. Per això la cantant Cèlia Pallí va tornar a La Sala per presentar-hi el seu primer disc, *I'll be fine*, dins del Festival Í-taca. Ella es mou en l'àmbit del jazz, però la migració dels músics es pot generalitzar arreu. Penso en la Gemma Coma-Alabert, per exemple, la mezzosoprano que viu entre Girona i els Estats Units; la pianista Maria Canyigüeral, ara a Londres; o el flautista palamosí Vicenç Prat, establert a París. La generació Erasmus ha accelerat la diàspora musical, paral·lela a d'altres fugues de talent: en sis mesos prou es veu

que fora d'aquí, nord enllà, hi ha més feina per als músics, en pitjor clima però en millors condicions. Per això molts joves converteixen l'estada temporal en definitiva, d'altres acaben enyorant-se i tornen per malviure de la música aquí. I encara d'altres miren de tenir un peu a cada lloc. Els culpables de més bon trobar són la crisi o la poca estima que tenim envers la música. Però també s'ha de considerar que la itinerància ha estat inherent als músics com a mínim des del temps dels joglars. Si no vols per força, molts músics –parlant un llenguatge compartit– han estat els primers que han tingut Europa com a pàtria.